

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

KETVIRTADIENIS

Nr. 88 (3978)

Anykščiai,

1979 m. rugpjūčio mėn. 2 d.

Kaina 2 kap.

Sėkmės, plovėjai!

Dangus niukstėsi, tolumoje padūmavęs horizontas pranašavo liūtį. Kol dar neiškrito pirmieji lašai, Vytas Pečiulis, atidžiai žvelgdamas į žemokus, pageltusius miežius, skubėjo varyti pirmuosius pradalgius naujuoju kombainu. Čia pat, manevruodami nedideliose laukeliuose (kalvotoje žemėje plačių, lygių laukų nerasta!), pradėjo pjūti ir Vytauto darbo draugai Jonas Lapūnas, Antanas Sėjūnas, Stasys Kazanavičius ir Antanas Kazakevičius. Šeštasis kombainininkas Bronius Grebickas pirmąją pjūties dieną darbavosi atokiau nuo draugų būrio — baigė pjauti seklinius motiejukus.

Kombainininkų upas, nepaisant apniukusio dangaus, buvo pakilus. Ant kombainų užkabinti ažuolo lapų variniai priminė jiems nuosirdžias palydas. Daug šiltų žodžių tada lėko išgirsti iš kolūkio pirmininko Jono Karvelio, partinės organizacijos sekretorės Virginijos Pavarinienės, agronomo Vlado Vaišvilos, geros kloties pjūties baruose linkėjo jiems ir inžinierius-mechanikas Simanas Vidžius. Ypač įsimintinos palydos Vytautui Pečiuliui. Būryje darželinukų, kurie pasveikino jį kirtėjus skambiais eileraštukais ir gėlių puokštėmis, buvo ir jo dukrelė Ramunė.

Taip pirmadienį, vieni cirtmųjų rajone, pradėjo javapjūtę „Nevežio“ kolūkio žemdirbiai. Pradėjo pačiu laiku, nė kiek ne per anksti — mat, jau antri metai jie pasisėja ankstyvųjų. Otrios veislės miežių. Dar minkštutėliai, lyg bruknės, tebėra Mironovo kviečių grūdai, dar nepribrendusios priesmėliuose boluojančių rugių varpos, o šešiaeiliai miežiai jau pjautini. Ši veislė turi vieną silpnę — jei grūdai vos truputėlį perbręsta, tai šiaudų viršūnės užlūžta ir varpos nulinksta prie žemės — pabandyk, kad gūdus, tada jas surinkti ir iškult. Agromas budriai stebėjo šiuos javus ir pasirūpino, kad kombainininkai imtu juos kirsti, nė dienos nepavėlavę.

Per šį laiką bus galutinai išbandyti ir sureguliuoti kombainai, sandėlių irenginiai, žemdirbių ir žemės ūkio mašinų skaitimo, technika

Kai javų kirtėjai pasuks į pagrindinius žiemkenčių masyvus, pjūties pradžioje išryškėję nesklandumai bus pašalinami, vyraus darnesnis darbų ritmas. O kurie ūkiai ankstyvų veislių javų neturi, tokiuose pat dirvožemiuose pjūties technika ten bus išbandyta keletu dienų vėliau.

Vlado Vaišvilos manymu, Otrios miežių pjūvimas — tai nelyginant repeticija prieš pjūtį pagrindiniuose javų masyvuose. Kolūkyje šios veislės grūdais apsesta 30 hektarų. Kadangi šiomis dienomis giedros pro šalį lyg ir nepasitaiko, o iš debesų nekrinta lietus, išskendžia vos keleta valandų per dieną, tai labai galimas dalykas, kad ankstyvųjų pjūties pjūties užtruks kokį trejetą dienų.

Otrios veislės sėklos laugumos mūsų rajono ūkių specialistai nelinkę įsigyti todėl, kad derlingumu ji nepasizymi. Bandymų laukeliuose, parinkus įvairius dirvožemius, šitie šešiaeiliai visada užderėdavo prasciau už Nadią, Auksinius ir Gintaričius. Bet tai laukeliuose, iš kurių kruopščiai surenkamas visas biologinis derlius. O ūkio sąlygomis, kad ir to paties „Nevežio“, stai kokie gaunami rezultatai. Pernai Otrios prikulta iš kiekvieno hektaro po 28 centnerius (nors jų pjūties, pirmąsyk auginant ir veisles silponybių gerai neištyrus, buvo truputį suvėluota). O apskritai miežių derlingumas kolūkyje pernai siekė 26 centnerius su truputėliu. Taip atsitinka, ir ne vien šiame kolūkyje, todėl, kad paskutinėmis pjūties dienomis nebeįmanoma surinkti visų derlingųjų veislių grūdų, ypač kai orai būna darganoti.

Stai kur priežastis, dėl kurios ne vieni nevežiečiai, bet ir daugelis respublikos Vidurio lygumos ūkių, kur įprastinis javų derlingumas — 40 ir 50 centnerių iš hektaro, užsiveisė Otrios miežių, stambesniuose ūkiuose bent po 100 hektarų. Vien todėl, kad anksčiau galėty pralėti javapjūtę, nes jos pradžioje javų hektaras paprastai derlingesnis, negu pabaigoje.

„Pirmosios pjūties valandos įtikino nevežiečius, kad kombainininkų darbas žiemtelius lengva. Kol kas dirva neperlyta tiek, kad kom-

bainai klimptų. Bėda ta, jog praėjusį mėnesį lietus atgavino piktžolės, o miežių augimo jau nebeįpaskalino. Be to, šalia prinokusių šešiaeilių šen bei ten dirvoje svyruoja ir pusžalės dvieilės varpos — ne kitaip, kaip sandėlyje bus įsimaišę vėlyvesnės veislės sėklos.

Pirmąją pjūties dieną kolūkyje išbandyti dar ne visi sandėlių irenginiai. Į naująjį sandėlį pirmąją savivartę su grūdais įvairavo Pranas Jankauskas. Su dideliu vargu manevruodamas talpia masina, natyres varuotojas pagaliau išpylė grūdus taip, kad ju kluva netrukdytų praverinti kitoms savivartoms. O iš kruvos nevalyti grūdai transportieriu paskleidžiami plačiau ant ventiliacijos ardyvų. Sandėlininkas Dovydas Zukauskas skundžiasi, kad iki šiol nepavyksta gauti naujam sandėliui valomosios.

Kol grūdų neauga, ventiliatoriai pajęgs džiovinai ir nevalytus. O kaip bus paskui, kai grūdų srautas sustorės? Sėkliniai grūdai, ypač tarpie, dalis ankstyvųjų miežių, bus valomi klojime pirminio valymo mašina ir džiovinami čia įrengta aktyviaja ventiliacija. Pasirinkus grūdus numatyta vežti į senąjį sandėlį, ten valyti ir džiovinoti dviem mažo galingumo džiovyklomis. Tas sandėlis netalpus, bet dalį džiovinamų grūdų nesudėtinga bus „perpušti“ į greta pastatytą naująjį sandėlį pneumatiniais transportieriais. Visi grūdai bus baigiami džiovinoti ventiliatoriais — tai svarbi priemonė ir pašarinių grūdų kokybei pagerinti.

Iki šiol, kiek tekdavo išsikabinti su ūkiu, turinčiu žolės miltų agregatus, vadovais, visi labai skeptiškai atsiliepdavo apie dvitones grūdų džiovyklas. Girdi, jomis grūdus džiovinoti esą žaidimas, o ne darbas. Agregatas — kas kita, per parą juo galima išdžiovinti du ir tris šimtus tonų grūdų. Tai suprantu, be abejo, ir „Nevežio“ kolūkio vadovai, bet vis dėlto agregatą panaudoti čia numatyta tik blogiausiu atveju, jei orai artimiausiomis dienomis nepagerėtų ir į sandėlius pasipiltų labai drėgnų grūdų srautas. Bėda, kad iš agregato patalpos į sandėlius vežioti grūdams stokojama transporto priemonių. Tuo tarpu, atvežus iš lauko grūdus prie senų džiovyklų, jų supylimui į sandėlius pakaks stacionariųjų transportierių.

Pritaikant agregatą grūdams džiovinai, tekty jo pa-

talpoje pastatyti transportierius. Labai praverstų ten ir pirminio valymo mašina.

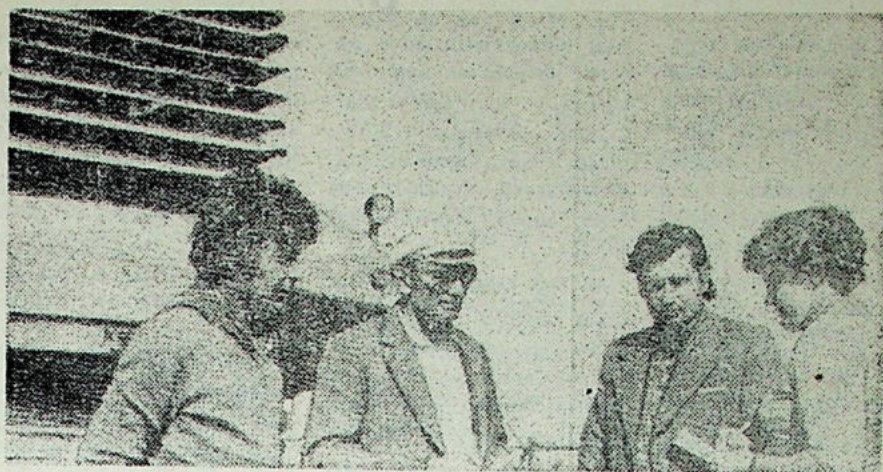
Kolūkio agronomas nusprendė, jog iš piktžolėtų vasariojaus šiaudų bus galima suslėgti gera šiaudainį. Yra dar šiam pašarui likę ir tuščių tranšėjų.

Nurinkus šiaudus, į razienuosius žada pasukti dirvų skutėjai. Matyt, šiam darbiui bus pritaikyti plūgai. Kalvotoje žemėje nelengva rasti lygesnių plotų, kuriuos palogu būtų skusti plačiabariais padargais. Be to, vieninteliam galingam kolūkio traktoriui T-150K, galinčiam patempti plačiabarį skutiką ar kituose darbyneio baruose našiai padirbėti, kelintą kartą išena iš rikiuotės variklis. Mechanizatorius Albertas Kestorius, kuriam šis traktorius patikėtas, turi vilities, jog „Zemūktėnikos“ darbuotojai, jei neįstengs patikimai šį kaprizingą variklį suremontuoti, galbūt, galų gale, jį pakeis nauju. Kam-ne-kam, o „Nevežio“ kolūkiniai nors vienas galingas traktorius javapjūtės, įkarštyje ypač praverstų.

„Vos Pranas Jankauskas išpylė sandėlyje pirmąjį kėbulą grūdų, į žemę pasivėlė lietaus lašai. Kombainai netrukus sustoio, o jų varuotojai pasiryžę budriai gaudyti kiekvieną akinimką, kai tik nuo javų nukris rasa.

D. Binkys
„K. d.“ koresp.

JAVAPJŪTEI — 79

Naujajam darbynečiui — javapjūtei-79 įtemptai ruošėsi „Anykščių šilėlio“ kolūkio kombainininkai. Darbynečio starto laukė gultinai patikrinti, užsandarinti, sureguliuoti kombainai, rūpestingai tvarkomi šiaudų presai, kita technika. Netruksta dabar rūpestių ir ūkio liaudies kontrollieriams, kuriems vadovauja kolūkio pirmininko pavaduotojas gamybos reikalams Alvydas Diečkus. Liaudies kontrollieriai jau ne kartą tikrino kombainų paruošimo javapjūtei kokybę, aptarė būsimus reidus į grūdų sandėlius, džiovyklas, numatė kiekvieno liaudies kontrollieriaus veiklą javapjūtės metu.

NUOTRAUKOJE: liaudies kontrollieriai, pirmąjį žemės ūkio kombainininkas, Lenino ordininkas Albinas Strazdas, ūkio liaudies kontrolės grupės pirmininkas Alvydas Diečkus, mechaninių dirbtuvių vedėjas, mechanizatorių kontrolės grupės vadovas Alfonsas Zobulionis, vyr. zootechnikė, respublikos nusipelnusi žemės ūkio darbuotoja, Evelyra Visockienė, ką tik užbaigę kombainų remonto kokybės patikrinimą.

Vyt. Bagdono nuotr.

Kronikėlė

○ Pasiruošę javapjūtei žemės ūkio aptarnaujančios organizacijos. Nuimant derlių, žemdirbiams aptarnaus daugiau kaip 500 periferijoje esančių vartotojų kooperacijos valgyklų ir restoranų, beveik šimtas lauko virtuvių.

○ Paruošę punktų darbuotojai pasiryžę sparčiai priimti iš ūkių ir laukų apdoroti grūdus. Pastatytos naujos džiovyklos stambiose Vilniaus ir Kauno grūdų priėmimo-perdirbimo įmonėse, naujai pertvarkyti grūdų džiovinimo agregatai Rokiskio,

Svenčionėlių ir Tauragės įmonėse. Vilniaus, Varėnos, Radviliškio ir Šilutės grūdų priėmimo įmonėse mechanizuotas grūdų iškrovimas iš didžiakrūvių automašinų ir jų priekabų.

○ Kaune atidaryta nauja televizijos ir radijo stotis, kuri gali transliuoti tris televizijos ir keturias radijo programas. Pradėjus veikti pirmajam galingam siustuvui, televizijos laidas galima matyti ir ten, kur jos anksčiau nesiekė. Siustuvo antenos pusrėčio šimto metrų bokšto viršūnėje nukreiptos taip, kad signalų srautas sklitytų ne Vilniaus link, o į pietvakarių ir šiaurės puse. (ELTA)

Pagerbti darbo bei kovų veteranai, soclenktyniavimo nugalėtojai

Prieš trisdešimt metų Kunigiškių kaimo valstiečiai, nutarę dirbti bendroje šeimoje, susibūrė į kolūkį.

Kolūkio įkūrimo trisdešimtmečio jubiliejaus proga susirinkusiems į kultūros namų salę „Lenino keliu“ kolūkio nariams apie nueitą garbingą žemdirbių kolektyvo kelią, jo pasiektus reikšmingus laimėjimus gamyboje ir kolūkiečių buityje pranešimą padarė šio kolūkio pirmininkas, LTSR nusipelnęs žemės ūkio darbuotojas Aleksandras Slavenskas. Apie išvadavimo iš vokiškosios okupacijos 35-ąsias metines ir tarybinių karių nueitą garbingą kovų kelią pranešimą skaitė kolūkio pirmininko pavaduotoja, pirminės partinės organizacijos sekretorė Genovaitė Kovenė.

Gražiai žemdirbių kolektyvas pagerbė savo darbo ir

kovų veteranus. Garbės kolūkiečiams Pranui Kutkai, Jonui Zubavičiui, Vitoldui Dargiui ir 28 metus karių melderį išdirbusiai Genai Banytei buvo įteiktos tautinės juostos ir gėlės, o grupei Didžiojo Tėvyinės karo dalyvių įteikti LKP Anykščių rajono komiteto ir rajono LDT vykdomojo komiteto sveikiniai.

Iškilmingo susirinkimo metu buvo paskelbti šių metų pirmojo pusmečio socialistinio lenktyniavimo nugalėtojai. Karių melderių tarpe pirmąją vietą pripažinta Genai Banytei, o antrąją vietą iškovojo Stefa Rutkauskienė. Geriausių rezultatų iš verslininkų pasiekė Vytautas Sukys ir Elena Skadienė, o pirmosios vietos kaulių šėrikų tarpe pripažintos St. Petronienė ir E. Raščiuvienė. Soclenktyniavimo nugalėto-

jais laukininkystės darbuotojų šeimoje tapo Genė Baronienė, Elena Koviene ir Liuda Motiejūnienė, o geriausių darbo rodiklių mechanizatorių kolektyve pasiekė traktorininkai Albinas Skrebė ir Jonas Belausis bei varuotojai Valentas Banys ir Kazys Baltuška. Nugalėtojai stalybininkų tarpe tapo Aloyzas Nakutis ir Juozas Banys. Visiems šiems darbo pirmūnams paskirtos piniginės premijos.

Kolūkio trisdešimtmečio jubiliejaus proga buvo organizuota gėlių paroda. Daugiausia triūso ir išmonės įrodėjams organizuojant parodą moterims, o taip pat Juotkonių fermos darbuotojų ir buhalterijos darbuotojų kolektyvams buvo įteiktos atminimo dovanos.

S. Vaitkus

PO RUGPJUČIO ŽVAIGŽDĖMIS

...Tą dieną nuo pat ankstyvo ryto žmonės būriais kopė ir kopė į Gedimino kalną ir, nuo pilies bokšto akimi apmetę visą Vilnių, skubėjo į Lenino prospektą, kurio grindiniu iškilmingai žygiavo Didžiojo Tėvynės karo veteranai — kariai, partizanai, pogrindininkai, Vilniaus ir visos Tarybų Lietuvos vaduotojai. Po žydinčiomis liepomis saulės spindulių nušaidrintais veidais ėjo drąsuoliai, prieš trisdešimt penkerius metus išviję hitlerinius okupantus ir virš Gedimino pilies iškėlę Laisvės, Taikos ir Kūrybos vėliavą. Gėlių žieduose paskendo žuvusių didvyrių kapai...

Pagerbęs didvyrius, ir mūsų būrelis pasikėlė į pilies bokštą, kur virš galvų šilto vėjo gūsio išskleista žėrėjo trispalvė vėliava, o priekal-nėje nerimo, taškėsi į kran-to akmenėlius srauni Vilnelė, ošė žali medžiai ir virveno švelni paukščių giesmė, skli-do linksmi jaunystės balsai. Sirdyje buvo neišpasakytai lengva, akyse šviesu. Prisiminiau, jog kadaise žalėjau kol būsiu gyvas kasmet pasi-kelti į pilies bokštą, kaip ki-lau čia ką tik po pradžios karo, žvelgiau į Vilnių, karo audrų nuteriotą, gaudų, skli-diną griuvėsių ir degusių tvaiko, o aštrus skautilys smaugė gerkle, iš krūtinės veržėsi sunkus žodžiai: „Ka-da tu, seneli Vilniau, bepri-sikelsi, taip baisiai sužalotas budamas?“

Sielvartauti buvo ko... Be-

veik pusė miesto buvo pa-versta griuvėsiais, užgriozdi-nusiais, užbarikadavusiais gatves, skverus, aikštes... Linko, dejavo medžiai, kul-kų suvarpyti, patrankų sve-dinių, bombų skeveldrų su-žaloti...

— Ne! Nebeatpažinti Vil-niaus šiandien! — staiga iš-girstu kuo ne skiemėmis aiškiai tariamus lietuviškus žodžius. Regiu: juos beveik išdainavo čia pat besizval-gęs šarmos nudegintais plaukais žmogus, apsikarstęs fototechnika, guviai žvilgčio-jas aplink, tarsi pasiryžęs akimis susemti visą mūsų Vilnių, šiandieninį, semai iš karo griuvėsių prisikėlusį, iš-augusį ir išgražėjusį...

— Teisingai pastebėjot, tamsta! — atsiliepiu į žmo-gaus balsą, ir taip mudu su-sipažinome. Žmogus pasisa-kė atvykęs į Lietuvą pasisve-čiuoti, artimųjų aplankyti... Toli keliauęs — už Atlanto jį kadaise nubloškęs žiaurus karo viesulas. Vilnių aplan-kęs antrąjį kartą: čia jau viešėjės prieš keliolika me-tų, kai dar nebuvo nei Laz-dynų, nei Karoliniškių, nei Viršuliškių murų, o kėlėsi aukštytės tik Zirmūnai, bet vaizdas toje pusėje dar ne-džiuginęs akies...

— Sparčiai augate ir aukš-tytyn, ir platyn, gėrėjosi sve-čias ir vis maigė fotoapara-tų užraktus. — Visur pažan-ga... Buvau tėviškėje, kaime, o ir ten namai mūriniai, nau-ji, net keliai asfaltu nuklo-ti... — Svečias nuoširdžiai

stebėjosi neišgi tuo, kas mums senokai realybe tapo, ir jau nel nebeapastebime, nes visa tai jau mūsų kasdieny-bė, mūsų kasdienė buitis, se-niai panaikinusį prieškarinį ir pokarinį skurdą, vargą ir purvinus takus... Jis nerimo, klausinėjo, teiravosi, pasver-damas savo mintis, pastebė-jimus... „Gerą valdžią turite, todėl šitaip sparčiai augate, turtėjate...“

Palydėjau svetlį į Gedimino aikštę, susėdome ant suoliu-ko atsipūsti, o mintys nukė-lė mus į praeitį, į 1940 me-tų vasarą, kai Lietuvos liau-dis, Komunistų partijos pri-kelta, ištiesė pečius, nusime-tė ponų priespaudos naštą, išsirikino Liaudies Seimą, su-kūrė Tarybų valdžią. Liau-dies Seimas paskelbė Lietu-vą Tarybų Socialistine Res-publika, išrinko komisiją Konstitucijos projektui pa-rengti ir įgalioją delega-ciją, kuriai pavedė vykti į Maskvą ir ten įteikti TSRS Aukščiausiąjai Tarybai Dek-laraciją, kad Lietuvos liau-dis nori būti vieningoje ta-rybinių tautų šeimoje. Ir 1940 metų rugpjūčio 3 dieną Kremliaus rūmuose TSRS Aukščiausiosios Tarybos VII sesija vieningai priėmė Ta-rybų Lietuvą į TSRS sudėtį kaip lygiateisę sąjunginę respubliką...

Taip atsivėrė Lietuvai di-

dysis Draugystės kelias. Juo žengdama koja kojon, pelys petin, širdis širdin drauge su visomis broliškoms tauto-mis, lietuvių tauta, Lenino partijos vedama, pasiekė vi-sus tuos didžiulius laimėjimus, reikšmingas pergales, kuriomis šiandien teisėtai di-džiuojamės ir kurias nesunku pastebėti kiekvienam, kas žvelgia atmerktomis akimis į gimtuosius mūsų miestus ir kaimus, į mūsų žmonių veidus ir pasiaukojamą dar-bą, į mūsų numylėtąjį dar-bui ir kūrybai prikelto, gim-tąją Nemuno šalį. Graži šian-dien mūsų Lietuva, nes gra-žus žmonės gražiais darbais ją puošia ir puoselėja, jos gerovę vygėje supa geroji Motina — Brolybė. Teisus poetas Algimantas Baltakis, eilėraštyje, apdainuojančiame tautų draugystę, tvirtin-da-mas, kad šiandien mes esame galingi kombainais, išaugin-ta duona, iškasta anglimi, galingi kosminiais laivais, patrankomis ir tankais, bet ypač galingi esame todėl, kad su mumis drauge gyve-na lenininė tautų draugystė, o ji — visų mūsų darbų ir laimėjimų laidas.

Draugystė — mūsų didžio-ji galia ir jėga. Draugystė įgalino lietuvių liaudį nepa-lūžti baisiausio karo su fa-šistais metais, išsaugoti gy-vą šventą vardą: draugystė

padėjo prikelti iš karo griu-vėsių ne tik senelį Vilnių, bet ir Klaipėdą, Šiaulius, Ra-seinius, Sakių, Biržus ir ki-tus miestus, miestelius bei kaimus... Ko sunkiais pokario atstatomojo darbo metais mums stigo — sulaukėme iš brolių, mums į pagalbą sku-bėjo ir rusai, ir ukrainiečiai, ir baltarusiai, ir gruzinai, ir kazachai, visos broliškos tau-tos. Didį buvo ta pagalba ir parama, tačiau, kaip ir de-ra darnioje šeimoje, abipusė pagarba ir meilė šildo jaukų židinį. Broliams už pagalbą mes nelikome skolingi. Už meilę meilę mokame, už dė-mesį dėmesiu atsilyginame, už šilumą šiluma... Tokie jau tarybiniai žmonės: išdidžius ir tiesius juos išugdė Lenino partija, išlikimus lenininės brolybės principams ir idea-lams. Tautų brolybė mums šventa, kaip kasdieninė duo-na, kaip gyvenimas.

Ir todėl kasmet rugpjūčio 3 dieną lietuvių tauta šven-čia kaip Draugystės šventę. Draugystės šviesa gaubia Nemuno šalį jau trisdešimt devynerius metus, ir su kiek-vienais metais toji šviesa vis ryškesnė ir galingesnė, ją sutvirtina bendrų žygių, ko-vų ir darbų spinduliai.

Sveika buk, šviesi drau-gystės liepsna!

Jonas Lapašinskas
poetas (ELTA)

...Dobelėje atiduota naudo-ti pirmoji Latvijoje visiškai automatizuota kombinuotųjų pašarų gamykla. Tai leis kas-met papildomai gauti apie 250 tūkstančių centnerių kiaulienos. Latvijoje dabar per metus pagaminama dau-giau kaip milijonas tonų kombinuotųjų pašarų. Ši pra-monės šaka plečiama statant naujas gamyklas ir rekonst-ruojant esamas.

...Estijos kolūkiai ir tary-biniai ūkiai gavo pirmąją siuntą siloso konservanto, pagaminto iš skalūnų. Šio efektyvaus preparato „silobe-no“ gamybai nutarta pasta-tyti Kochila Jarvėje naują cehą, kuris galės patenkinti ne tik Estijos, bet ir kaimyni-nių respublikų poreikį.

...Pašarų saugyklų statybos mėnuo prasidėjo Tiumenės srities ūkiuose. Tarybiniai ūkiai ir kolūkiai aktyviai padeda šefai — miestų pra-monės įmonės ir statybos or-ganizacijos. Jie nutarė įvesti į rikiuotę bendros 264 tūk-santinių tonų talpos objektas.

...Daržovių ir vaisių perdir-bimo sezoną pradėjo Gruzijos konservų gamybos susi-vienijimo įmonės. Jos šiomet išleis 380 milijonų stiklainių su pietų dovanomis — 40 milijonų daugiau negu per-nai. (TASS-ELTA)

Geriausios ūkių valgyklos

Zemės ūkio darbuotojų profsąjungos Anykščių rajoni-nis komitetas kartu su Rajkoopsąjunga šių metų liepos mėnesį organizavo kolūkių, tarybinių ūkių ir žemės ūkio organizacijų val-gyklų apžiūrą.

Apžiūros metu išaiškėjo, kad pagerėjo maitinimo or-ganizacija, daugelio valgyk-lų darbo sąlygos ir sanitari-nė būklė atitinka reikalavi-mus. Kasdien ūkių valgyklo-se maitinasi po 40–60 žmo-nių, o kai kuriose sezono metu valgo po 100–150 žmonių.

Gerą įspūdį paliko Andri-o-niško, „Svyturio“, „Už tai-ką“, „Ažuolo“, Cerniacova-kio kolūkių, Sodininkystės tarybinio ūkio ir MSMV val-gyklos.

Bel kai kur dar trūkstą švaros, tvarkos, nerašomas savaitinis meniu. Tokia pa-dėtis yra „Gegužės pirmo-sios“, „Ateities“ kolūkių, Naujasodžio tarybinio ūkio valgyklose. Per ilgai užsitę-sė remontas, kol kas neveikia valgykla Jakšiškio tarybinia-me ūkyje. Dar vis nėra val-gyklų „Aušros“, „Atžalyno“, Kurklių, Levaniškio, „Vieny-bės“, M. Melnikaitės kol-ūkinose.

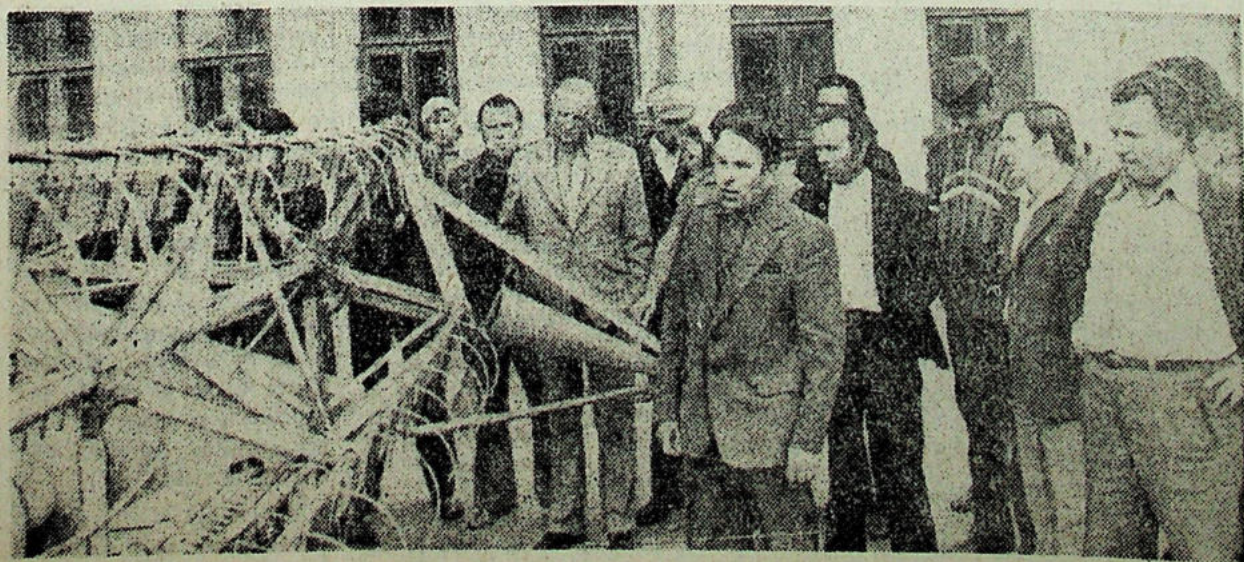
Susumavus apžiūros rezul-tatus geriausia kolūkio val-gykla pripažinta Andrioniš-kio kolūkio valgykla. Antra, trečia vietos paskirtos „Svy-turio“, „Už taiką“ kolūkių valgykloms. Šių valgyklų kolektyvai apdovanoti Rajo-no žemės ūkio valdybos ir profsąjungos rajono komite-lo garbės raštais.

Tarybinių ūkių tarpe — geriausia Sodininkystės ta-rybinio ūkio valgykla. Jai įteikta pereinamoji gairėlė „Geriausios tarybinių, valsty-binių ūkių valgyklai“.

Prieš pradedant pjūti

Rajone dar nebuvo nuskambėję kombainininkų paly-dėtųjų į laukų maršai, jėvas dar tebevilnijo laukuose; bet visur būsimajai kovai už ketvirtųjų dešimtojo penk-mečio metų duoną žemdirbiai jau ruošėsi iš anksto. Ūkiuose dar kartą patikrinami, išbandomi, užsandarina-mi kombainai, aptariamieji kombainininkų socialistinio lenk-tyniavimo, pjūties organizavimo klausimai. Prieš prasi-dedant įvairpūtei-79, buvo organizuotas rajono kombai-nininkų sąskrydis. Businiojo darbymečio organizavimo klausimais seminaras, skirtas rajono ūkių vadovams, vyr. agronomams, vyr. inžinieriams-mechanikams įvyko Anykščių sodininkystės tarybiname ūkyje.

Nuotraukose, kurias Anykščių sodininkystės tarybi-niame ūkyje padarė mūsų laikraščio darbuotojas Vytau-tas Bagdonas ir matome seminaro vaizdus. Rajono ūkių vadovai, vyriausieji specialistai susipažino su pasiruoši-mu naujam įtemptam darbymečiui šiame ūkyje, pa-ruoštais įvairpūtei kombainais, šiaudų tvarkymo techni-ka, mechanizmais, skirtais pelų surinkimui, kita darbų kokybei pagerinti technika.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

2 psl. 1979. VIII. 2

A. RUGINIS

Vasaros maršrutais

Ta graži saulė rytmetį skaisčiai švietė saulę, vos juntamas vėjelis piazdeno medžių lapus, kai mes, grupė Anykščių mechanizuotos kolonos turistų, išsirušėme išvykai į legendarinio kanklininko bei pirklio Sadko miestą Novgorodą.

Greitai pro autobuso langus prabėgo Utena, Zarasai, Daugpilis. Už Rezeknės prasidėjo lygumos, pasidabinusios lapuočiais miškais ir tęsiasi iki pat Novgorodo.

Pagaliau po 11-kos valandų kelionės atsidūrėme Novgorode. Sis senas miestas alodo šiuolaikiniu, švarus, daug gėlynų, žalumynų, medžių. Kaip minima istoriniuose šaltiniuose, miestas įkurtas 1159 m. prie Ilmenio ežero ir iš jo ištekančios Volchovo upės. Miestas ne kartą buvo karų nuniokotas, bet vis atsistatydavo. Didžiojo

Tėvynės karo metais Novgorodas buvo labiausiai sunaikintas, žuvo daug miesto gyventojų.

Akademikas V. Janinas rašo, kad viduramžiais Novgorode gyveno apie 15 tūkstančių gyventojų. Dar XV-ojo amžiaus gale, prijungiant Novgorodą prie Maskvos, mieste ir apylinkėse buvo net 84 didelės ir 79 mažos cerkvės. Tai rodo, kad jau tuo metu Novgorodas buvo didelis miestas.

Siuo metu Novgorode gyvena 186 tūkstančiai gyventojų. Mieste virš 40 stambių pramonės įmonių. Kasmet Novgorodą aplanko daugiau kaip 150 tūkstančių turistų. Turistus domina senieji architektūros paminklai, pasakiškai gražios vietovės, archeologinių kasinėjimų metu rasti gerai išsilaikę rankraščiai, įvairūs daiktai, pastatų liekanos, datuojamos net mūsų eros pirmuoju šimtmėčiu.

Ir šiuo metu mieste vyksta archeologiniai kasinėjimai.

Pirmiausia aplankėme prie Volchovo upės 1974 m. pastatytą didingą monumentą Tarybinės Armijos kariams, išvadavusiems Novgorodą iš hitlerinų okupantų. Tai grupės architektų bei skulptoriaus G. Nerodos kūrinys iš marmuro, granito ir bronzos. Monumento centre — tarybinio kario figūra ant arklio. Pergalės aikštėje apžiūrėjome 1956 m. atstatytą pa-

monituojamas. Tai įdomių architektūrinių sprendimų pastatai.

Nuvykome ir į pietinę miesto dalį, turistų labai mėgiamą Jurjevą. Jurjevas iki 1975 m. buvo laikomas Novgorodo priemiesčiu ir tik vėliau įjungtas į Novgorodo sudėtį. Apžiūrėjome įdomią buvusio vienuolyno pastatų architektūrą ir čia pat esantį Georgijaus soborą — puikiai išsilaikusių architektūrinių paminklų. Viduje daugybė fres-

ir mes šiame buties muziejuje. Čia jau stovi gyvenamosios sodybos, vėjo malūnas, cerkvė, varpinė. Tai įdomus liaudies architektūros ansamblis.

Bene gražiausia Novgorodo miesto dalis — Kremlius. Dar už 8-10 km nuo miesto matosi spindintys bokštai Kremliuje stovintis Sofijos soboras. Kremlių juosia aukšta gynybinė siena su šaudymo angomis ir gynybos bokštais. Kremliaus teritorijoje poeto Deržavino kapas. Čia buvusioje mokykloje dėstė Piotras Maksimovas — pirmosios rusiškos gramatikos išleidėjas.

Kremliuje išsisi 19-kos Tarybų Sąjungos didvyrių palaikai, prie jų kapų dega amžinoji ugnis ir nuolatos budi kareiviškai apsirėngę vyresnių klasių moksleiviai.

Kremliaus teritorijoje Muzikos mokykla, istorijos muziejus ir kitos įstaigos. Prie soboro šliejasi varpinės bokštas, šalia jo guli 5-ki varpai. Didžiausias sveria 29,5 tonos. Labai puošnus Sofijos soboro vidus: daugybė įvairiaspalvių freskų, ornamentų. Soboras pastatytas 1045 metais.

Kremliuje stovi skulptoriaus M. Mikešino 1862 m. pastatytas paminklas, skirtas Rusijos tūkstantmečiui pažymėti. Tai nepaprastai didelis, didingas paminklas iš

bronzos, vaizduojantis istorinius Rusijos įvykius bei žmones.

Zavėjomės ir prieš Kremlių dešinėje Volchovo upės pusėje esančiu Jaroslavo rūmų ansamblu. Sio ansamblio puošmena — Nikolas dvaro soboras.

Rytojaus dieną išvykome į vieną iš seniausių Rusijos miestų, kuriam apie 1000 metų. Tai Staraja Rus miestas, esantis už 90 km nuo Novgorodo. Šiuo metu čia gyvena 40 tūkstančių gyventojų. Karo metu miestas buvo visiškai sunaikintas. Apžiūrėjome Slovės paminklų tarybiniams kariams, žuvusiems išvaduojant Staraja Rus. Aplankėme namą, kuriame 1873—1880 gyveno rašytojas F. Dostojevskis, apžiūrėjome XIV—XV amžiaus architektūrinius paminklus. Mieste 19-ka fabriku, išvystyta chemijos pramonės mašinų, matavimo prietaisų ir kita gamyba.

Lankėmės ir kurorte, kuriam vienu metu gydos 1150 žmonių. Kurortas įkurtas 1828 m, turtingas mineralinių vandeniu ir gydymu purvu. Per artimiausius 10 metų numatoma kurortą dvigubai praplėsti.

Iš ekskursijos grįžome labai patenkinti kelione. Tai pirmas mūsų kolektyvo ekskursija šiuo maršrutu.

P. Pagareckas

NOVGORODO ŽEMĖJE

minklą Leninui. Čia pat ir Kremliaus parkas, kuriame stovi paminklas Aleksandrui Nevskiui, gynusiam XIII amž. rusų žemes nuo švedų ir vokiečių, ir trims tarybinėms žvalgams, komunistams, kuriems po mirties buvo suteikti Tarybų Sąjungos Didvyrių vardai, tai J. S. Gerasimenkai, A. S. Krasilovui ir L. A. Ceremnovui. Jie, vykdami svarbią karinę užduotį, įsiveržė į vokiečių okupuotą Novgorodą, įvykdė užduotį, besitraukdami herojiškai žuvo.

Netoli miesto centro 7-nių cerkvių ansamblis, kuris po Didžiojo Tėvynės karo atstatytas ir dabar iš vidaus re-

kų. Nuo jų sienose bei soboro skliautuose didingas spalvų žaismas. Apie Georgijaus soborą senoviniuose rankraščiuose rašoma, kad 1119 m. didysis kunigaikštis Vsevolodas Mislislovičius padėjo šiai cerkvei kertinį akmenį. Ji buvo pastatyta per 10 metų. Soboro statybai panaudotos masyvios kalkinės plytos. Šiuo metu sobore veikia Novgorodo architektūros istorijos muziejus, paroda „Rusijos cerkvių istorija“.

I vakarus nuo šio soboro, prie Mečino ežero yra užveistas jaunimo sodas, į kurį šiuo metu perkeliama visi sriptyje esantieji įdomesni mediniai pastatai. Apsilankėme

MIESTUOSE IR RAJONUOSE

KOMBAINUS VAIRUOS TALKININKAI

Ignalinos rajono L. Giros kolūkio lankose pelys į petį su žemdirbiais ruošė pašarus įmonių darbininkai. Šeši pasiryžę suteikti kolūkiui rimtą paramą ir nuimant javų derlių. Iš aštuonių kolūkio kombainų, informuoja „Nauja vaga“, tris vairuos talkininkai.

Statybinių medžiagų kombinato darbininkai J. Jakšboga ir G. Kudaba bei Elektros tinklų darbuotojas J. Kudaba į ukį atvyko gerokai prieš sieną. Jie kartu su kolūkio mechanizatoriais gerai paruosė kombainus darbui.

VALGYKLA DIRBA KASDIEN

Išlįsą savaitę nuo 8 val. ryto iki 20 val. vakaro darbmetės dienomis dirba Pašnevičio rajono Eriškių kolūkio valgykla. Užėjęs pavargyti čia randi įvairių gardžių pagamintų patiekalų. Toliau dirbančius žemdirbius aptarnauja lauko virtuvėlė.

Per dešimtį metų, kai valgyklai vadovauja E. Visockienė, rašo „Tėvynės“ laikraštis, nebuvo gauta nė vieno skundo.

PLECIANT TARPUKINIUS RYSIUS

Prieš penketą metų Merkinės tarybiname ūkyje buvo pastatytas Gudaikio parselių auginimo kompleksas. Jis augo, plėtėsi, ėmė aptarnauti keletą ūkių. Gudaikyje išauginti parseliai, informuoja Varėnos „Randonoji vėliava“, dabar penimi ne tik ūkio fermose, bet ir kaimyninio Perlojos eksperimentinio ūkio, P. Cvirkos ir T. Tamulevičiaus kolūkių kiaulidėse. Kasmet kompleksas patiekia daugiau kaip po 5 tūkstančius parselių.

SPARCIAI IR GERAI

Tūkstantį moksleiviškų kuprinų, du tūkstančius portfelinių, po keletą tūkstančių pindinių ir laikrodžių dirželių patiekė šiemet virš plano Siaulių odos galanterijos fabrikas, rašo „Randonoji vėliava“. Penktadaliu daugiau, negu pernai tuo laiku, patiekiamą produkcijos su kokybės ženklų. Penkiaburiais dabar puošia 52 įmonės gaminius. Su „Olimpiados-80“ emblemomis išleista gaminių maždaug už pusę milijono rublių.

(ELTA)

Būsimieji kūriniai gimsta Anykščiuose

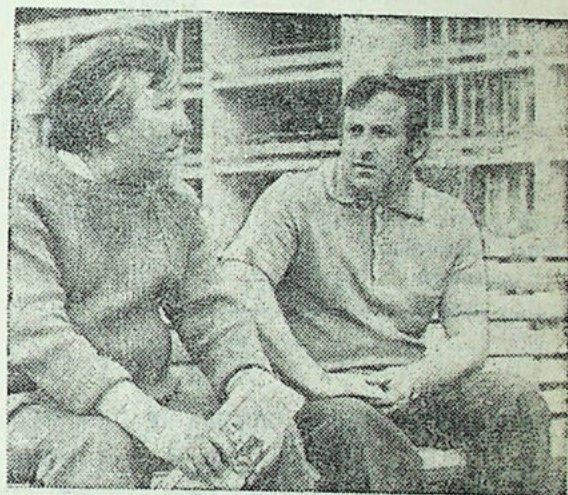
Dailininko Edmundo Ziauberio pavarde dažnai randame vartydami „Tiesos“ laikraščio puslapius, mažieji skaitytojai jo sukurtas spalvotas iliustracijas regi žurnale „Genys“. Pastarajame žurnale E. Ziauberis dirba meninio redaktoriaus. Turbut, ne vieną įvairiose parodose, kituose spaudos leidiniuose yra matęs šio dailininko darbus. Vien knygų Edmundas Ziauberis yra iliustravęs ir apipavidalinęs virš aštuonesdešimt. Būdamas TSRS Dailininkų bei Žurnalistų sąjungų nariu, E. Ziauberis daug laiko praleidžia susitikimuose su respublikos žemdirbiais, kultūros veikėjais, buvdamas kolūkiniam kaimo, revoliucionierių, rašytojų gimtinėse, iš kur parsiveža pluoštus eskizų, kurie vėliau atgimsta žemdirbių portretais, kaimo peizažais, rašytojų tėviškės vaizdais. Taip buvo sukurtas ir elmininkiečio liardies meistro Jurgio Kazlausko portretas, taip gimė savito grožio darbai „A. Zukausko memorialinis muziejus Anykščiuose“, „Jono Biliūno gimtinė Niūronyse“ ir eilė kitų mums — anykštėnams įsimenantių grafikos darbų.

Su Anykščiais mano ryšiai labai seni, — susipažįstant poilsio namuose „Silelis“ man pasakė dailininkas Edmundas Ziauberis. — Todėl kaskart į šį rajoną atvažiuoju tarsi į savo gimtinę.

1952 metais LTSR Dailės instituto Grafikos fakulteto antro kurso studentas Edmundas Ziauberis Anykščiuose atliko kūrybinę praktiką, vadovavo praktikantų grupei. Kartu su bendraamžiais būsimasis dailininkas išbraižė Sventosios parkrantes, išvaikščiojo Anykščių apylinkes, nupiešė nemažai įspūdingų vaizdų. Keletą kartų studentai susitiko su rašytoju Antanu Vienuoliu-Zukausku, buvo pas jį svečiuose. Edmundui Ziauberiui didelį įspūdį paliko senoji Baranauskų klėtelė, kurioje Antanas Baranauskas sukūrė garsųjį himną gamtai — poemą „Anykščių šilelis“. Studentas panorė piešinyje įamžinti šią klėtelę. Tam darbu jis pasyrė daug savo laisvalaikio valandų. O kai kūrinyje buvo užbaigtas — jį eksponavo studentų praktikos darbų parodoje. Studento darbas patiko rašytojui Antanui Vienuoliui-Zukauskiui. Todėl vieno literatūros vakaro metu autorius savo darbą ir įteikė anykštėnui rašytojui.

Ir vėliau, kuomet E. Ziauberis atvykdavo į Anykščius, užsukdavo pas A. Vienuolį, savo piešinį matydavo ant sienos rašytojo darbo kambaryje... A. Baranausko klėtelės piešinį A. Vienuolio-Zukausko memorialiniame name-muziejuje lankytojai mato ir dabar.

Tai buvo seniai, 1952-aisiais. Seniai Anykščiuose atliko savo praktiką studentas E. Ziauberis, seniai jis, kaip grupės vadovas, apie praktiką pasidalino mintimis „Kolektyvinio darbo“ puslapiuose. Seniai užbaigtas Dailės institutas. Per daugiau kaip dvidešimt kūrybinio darbo metų buvo sukurta daugybė

Autoriaus nuotraukoje: dailininkas Edmundas Ziauberis (kairėje) kalbasi su Anykščių poilsio namų direktoriumi Henriku Stankevičiumi.

visiems įsimenantių kūrinių: grafikos darbų, ekslibrisų, estampų, akvarelių, knygų iliustracijų. O Anykščių kraštas, paties dailininko žodžiais tariant, vis tebetraukia. Todėl kartas nuo karto jis čia ir atvyksta. Atvyksta ieškoti eskizų, personažų būsimiems kūriniams, atvyksta pasigrožėti literatūriniais Anykščiais, susitikti su įdomiais rajono žmonėmis.

— Atvažiuoju šią vasarą į Anykščių poilsio namus „Silelis“, bet ne poilsis galvoje, — sako dailininkas. — Kadangi čia poilsiauja gausus būrys žmonių iš visos respublikos, aš ieškau prototipų Ievos Simonaitytės romano „Aukštųjų Simonių likimas“ veikėjams. Kai kuriuos jau suradau, padariau jų portretų eskizus.

Dailininkas pakviečia į savo kambarį. Lova, kėdės, stalas nukrauti piešiniais. Daugelyje jų matau Anykščių apylinkių vaizdus: Sventosios vingį, Anykščių šilę, Puntuko akmenį. Tai, kaip paaiškino autorius, sudarys piešinių ciklą apie Anykščius.

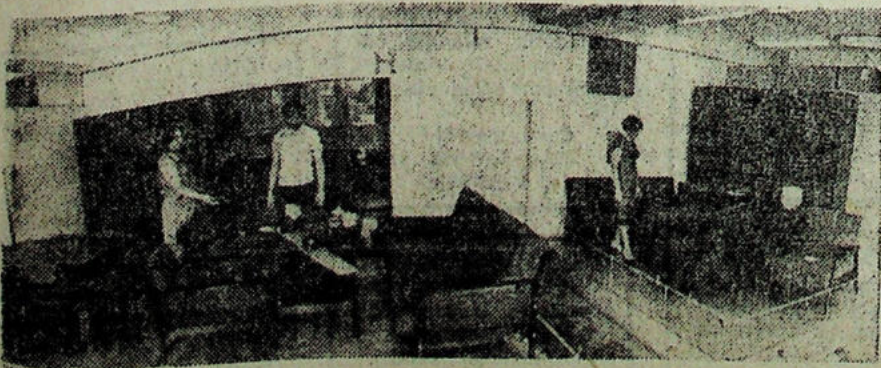
— Na, o štai tokie portretai, — aiškina E. Ziauberis, — sudarys knygos „Aukštųjų Simonių likimas“ iliustracijas. Sis susimąstęs, rustokas žmogus — senis Simonis. O pozavo man klaidėdintis Juozas Barista, taip pat poilsiaujantis Anykščiuose. Čia, „Silelyje“, suradau ir kitų knygose aprašomų herojų prototipus.

Kūrybiniais polėkiams, ieš. kojimams Anykščių kraštas visiems labai palankus. Mūsų rajone buvo sukurta ne vienas dokumentinis Lietuvos kino studijos, televizijos filmas, savitas gamtos grožis padiktavo posmus, kal kuriems mūsiškiams poetams, buvo ir yra įkvėpimo šaltiniai dailininkams.

Vyt. Bagdonas
„K. d.“ koresp.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1979. VIII. 2

Kapsuke neseniai atidaryta specializuota baldų paruošė.

T. Zebrausko nuotr. (ELTA)

Vietinis Don Kichotas

Kiekviena apylinkė, kiekviena gyvenvietė kuo nors garsėja. Kas audėjomis, kas liaudies meistrais, kas žymiu sportininku didžiuojasi. Raguvėlė jau kuris laikas garsina Algimantas Poškūnas. Tas pats, kuris stipriau baltašakės truktelėjęs, tuoj pat Don Kichotą tapti užsigėdžia...

Kas skaitė apie to šauniojo Ispanijos idalgo nuotykius, tas prisimena jo kovą su vėjo malūnu. Nors mūsų vėjo malūnų nebėra, tačiau vietiniams raguvėliečių riterių tas nesukelia didelių rūpesčių. Antai, neperseniausiai jami vietoje malūno puikliausiai pasitarnavo uošvės troba, kurioje nuo girtos vyro sunkių kumščių ir blevyzgų

Skelbimas

PIRKSIMĖ

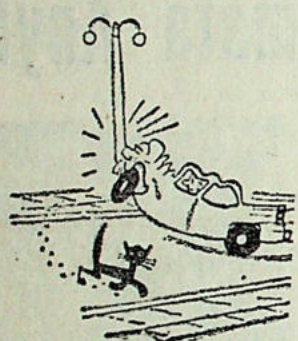
dufokaukes. Pageidaujam naujų ar mažai dėvėtų, nes ties Kavarsko autobusų stotimi labai dažnai nemalonus kvapai tvyro, kuriuos sleidžia tiesiog į Pienės upelį atvirai kanalizuoti nutekamieji vandenys iš Cerniachovskio gatvėje stūkšančio triaukščio daugiabučio namo. Kavarsko miesto autobusų stoties mikrorajono gyventojai

su vaikais pasislėpė žmona. Nors ji ir ne Dulsinėja, bet negi garbusis Algimantas galėjo leisti, kad nuosava žmona nakvotų ne jo pastogėje. Kai šioji atsisakė su kerštingai nusiteikusių šeimos galva namo keliauti, Poškūnas nedvejodamas ryžosi gryčią jėga okupuoti. Bet sumanymui kelią pastojos stipros kaimiškos dūrys, tad su jomis, mačiusių tvirtinimu, Algimantas turėjo stebėtina gerą progą pasigalynėti likrai neprasciau už patį Don Kichotą.

Pomėgis persikūnyti užsibaigė tik gerokai po pusianakčio, kai atkaklų vyrą jėgelės apėjo. O pasidaruota buvo išties didžiulis ir kojomis, ir kumščiais, ir liežuviu. Tik nesupratus tamsuolių būrys rytojaus dieną rajono vidaus reikalų skyriaus viršininkui visą glė-

bi paaiškinimų surašė, neva, Algimantas Poškūnas jiems ramybę ir poilsį drumstęs, šeimą iš namų išvaikęs ir pan. Tą patį vietiniam Don Kichotui į akis išrėžė ir Raguvėlės tarybinio ūkio draugiškasis teismas, kurio sprendimu to vyro žygius sveikos profilaktikos sumetimais taipogi nutarta pagarsinti ir spaudoje — įdant kiti, turintys panašią aistrą persikūnyti, tam tikslui pasirinktų kiek patogesnį būdą.

Gervazas Pyla

PER KIŠENĘ...

Anykščių vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynu“ gatavos produkcijos sandėlininkė Nijolė Miškinienė kasdien praverdama sandėlio duris su pasimėgavimu pažvelgia į čia esančią produkciją. Kartą emė moteris ir neiškenė — čiupo keletą butelių vynu ir spruko namo. Bet pro gamyklos vartus taip ir neprąėjo. Teko susimokėti baudą ir rimtai pagalvoti apie savo atsakingas pareigas. Sandėlininkė galvojo, galvojo apie savo darbą ir vėl pamiršo kas besanti. Ir antrą kartą sandėlio šeiminiškė buvo sučiupla su pagrobtais vy-

nu. Dabar Nijolė Miškinienė, vėl susimokėjusi baudą, grauzia pirštus ir skaičiuoja, kiek jai kainavo keturi abu kartus pagrobti vynu buteliai. O kainavo jie ne tiek jau mažai — net 55 rublius. Vynelį, žinoma, teko grąžinti.

Sandėlininkės pavyzdžiu pasekė ir šio sandėlio darbininkė Raisa Platova. Bet ir jai nepasisekė pasigrobti vynu. O už tokį sekimą nevykusiu pavyzdžiu ir bandymą išsinešti vynu butelį moteris susimokėjo 30 rublių baudą. Taigi, kaip sakoma, ilgą pirštės gavo per kišenę.

B. Valius

Per svajones

Anykščių melioracijos eksploatavimo valdybos vandens taktų remontininkas Povilas Urbonas, vyras petingas ir liemeningas, mėgsta pasvajoti:

— Gera pradžia — pusė darbo. Pradėjau dirbti vos prieš du mėnesėlius, mažai dirbu, daug geriu ir atlyginimą gaunu. Kas dieną vietoj krūmų nu-

raunu po keletą kanščių muo vynu ar stipresnio gėrimo butelių, išvalau savo ir žmonos kišenes (vieto) griovių dugno), nebent kartais patvoriuos dilgynes išvolioju. Ir nieko kito nedirbsiu, tegul kvaili dirba, aš gersiu.

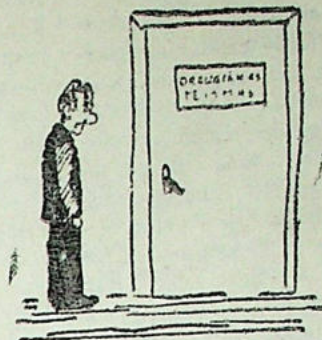
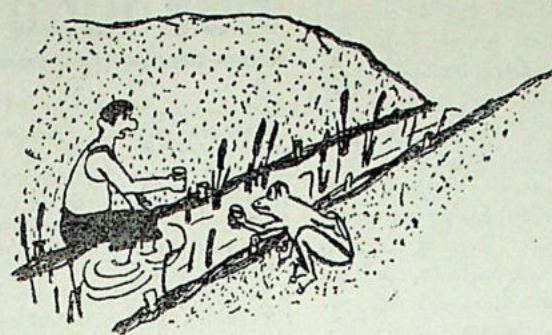
Deja, šias Povilo Urbono svajones nutraukė draugiškasis teismas.

Daug kritikos žodžių P. Urbonui pasakė jo darbo draugai.

Draugiškasis teismas, neatsižvelgdamas į P. Urbono „širdingus“ ir „argumentuotus“ pasiaiškinimus, nusprendė pareikšti viešą papėikimą, skelbtiną spaudoje.

D. Slamienė

Anykščių melioracijos eksploatavimo valdybos draugiško teismo pirmininkė

„Na, palauk!“

Ir mažiems, ir dideliems labai patinka dauglaseriškis multiplikacinis filmas apie piktą vilką ir zuikutį. Anykštelė Teklė Baltrūnienė net pati panoro tokį filmuką sukurti. Pasirinko vilko vaidmenį, zuikiui numatė kažkuo tai nepalikusią moteriškę ir emė ją persekioti. Prisėlina kur nors gatvėje ir visai netikėtai surėkia:

— Na, palauk! Tu šiandien gyva namo nepareis!

O šių metų gegužės mėnesio 16 dieną, dar prieš 9 valandą, Ramybės rajone, ties „Kvarco“ bendrabučiu, išsoko iš krūmų toji, vilką vaidinanti, kad suriaumoms ir bumbt krepšiu per galvą tai pačiai moteriškei. Gerai, kad gatvėje buvo ne vienas žiūrovas.

Už tokį valdmenį Anykščių miesto draugiškasis teismas Teklei Baltrūnienėi bumbt ir pareiškė viešą papėikimą.

T. Kritikas

Redakatoriaus pavaduotojas
K. KAIRIOKSTIS

Reikalinga

Anykščių TSO reikalingi: krovikai, autošaltkalviai ir įvairių specialybių darbininkai statybos darbams.

Administracija

Anykščių statybinių medžiagų kombinatui reikalingi: inžinierius šilumininkas, inžinierius statybininkas, sanitikas ir buldozerininkas. Vikonij ir Rubikių cechams — šaltkalviai, suvirintojai, elektrikai ir kiti profesijų darbininkai.

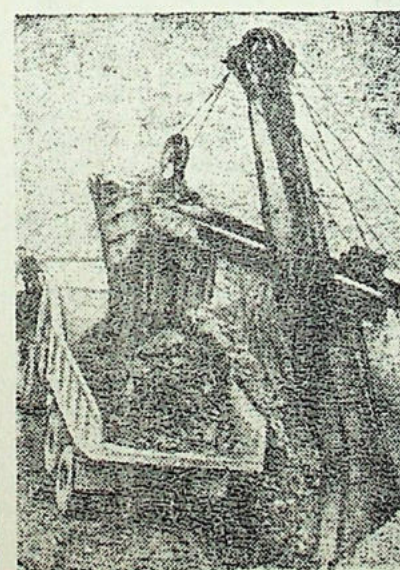
Vikonij ir Rubikių cechuose aprūpinama žinybiniais butais arba suteikiamos sąlygos gyvenamo namo statybai, aprūpinant kombinato statybiniams medžiagomis.

Dėl darbo sąlygų kreiptis į kadru skyrių arba skambinti telefonu 5-19-72.

Administracija

LIUDAI PETRONIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mirus mylimam tėveliui.
M. Melnikaitės kolūkio 1-os brigados karvių melžėjos ir specialistai

Anykščių AKV administracija ir profsąjunginė organizacija nuoširdžiai užlaucia JONĄ SLIVINSKĄ dėl motinos mirties.

Kaišadorių rajone, prie Kau-no marių pradėta statyti Kaišadorių hidroakumuliacinė 1600 tūkstančių kilovatų galios hidroelektrinė. Jos statybai numatoma išleisti daugiau kaip 260 milijonų rublių, iš jų 31 milijonų gyvenamajam plotui statyti.

NUOTRAUKA: kasama dauba elektrinės pastatui.

G. Svitojaus nuotr. (ELTA)

Mirus PAULINAI GAI-DELIENEI, reiškiame nuoširdžią užuojautą velionės artimiesiems.

Anykščių miesto Taiskos gatvės kaimynai

ANGELEI DARULIENEI
Liūdesio valanda, mirus mylimai mamytei, nuoširdžią užuojautą reiškia

Cerniachovskio kolūkio Kallėrių brigados kolūkiečiai

ANELEI SIMASKIENEI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausną, mirus mylimai sesutei.

Anykščių c. r. Igoninės vidaus ligų skyriaus darbuotojai

ŽINIOS

APIE BENDRĄ PIENO GAMYBĄ IR PRIMELŽIMĄ IS KARVĖS PER PARĄ
1979 m. liepos 23 — 30 dienomis

Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg		Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg	
		per parą	+,-, lyginant su 1978 m.			per parą	+,-, lyginant su 1978 m.
Andrioniškis	109	10,3	+0,3	„Puntukas“	109	10,6	+0,7
„Anykščių šilėlis“	105	12,1	+0,2	Skieimonsys	98	9,1	-0,5
„Ateitis“	100	10,0	—	Surdegis	94	9,4	-1,2
„Atžalynas“	98	9,0	-0,6	Svėdasai	93	11,0	-0,7
„Aukštakalnis“	89	9,9	-1,8	„Svyturys“	104	13,9	+0,4
„Aušra“	97	9,4	-0,9	„Už taiką“	108	10,9	+0,4
„Ažuolas“	108	9,1	+0,5	„Vienybė“	76	10,1	-3,7
Cerniachovskio	100	10,9	-0,1	Jakšiškio t. ūkis	98	11,6	+0,2
„Gegužės pirmoji“	103	12,6	+0,6	Naujasodžio t. ūkis	83	9,0	-1,8
„Gimtoji žemė“	103	12,3	-0,1	Raguvėlės t. ūkis	92	9,3	-0,8
„Gintaras“	96	10,3	-0,6	Slaskūniškio t. ūkis	97	8,7	-0,7
K. Staro	97	11,9	-0,5	Sodininkystės t. ūkis	110	12,3	+0,7
Kurkliai	107	10,0	+0,3	Elmininkų eksp. ūkis	87	9,9	-1,6
„Lenino keliu“	101	12,7	—	Aknyslių pagalb. ūkis	100,3	9,1	+0,3
Levaniškis	82	13,0	-2,1	RAJONE:	98	10,6	-0,5
M. Melnikaitės	120	9,9	+1,5				
„Nevežis“	93	10,0	-1,0				
„Pirmyn į komunizmą“	102	11,0	-0,4				

Valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spaudė: nama rotacine mašina. Indeksas 67352. Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tir. 11.189 Užsak. Nr. 1672